

Szanowni Państwo

Tym razem, korzystając z przywilejów podeszłego wieku, pragnę podzielić się z Państwem refleksjami na temat przyczyn, jakie skłoniły mnie do wyboru zawodu, jakiemu poświęciłem całe swoje życie zawodowe i nie tylko, czyli zawodu inżyniera elektryka, z silną skłonnością do elektroenergetyki.

Do refleksji na wspomniany temat skłoniły mnie częste od kilkunastu lat i nasilające się ostatnio doniesienia mediów o braku skłonności młodych Polek i Polaków do wyboru politechnicznych kierunków studiów i znaczącej przewadze liczebnej wybierających modne od wielu lat takie kierunki jak marketing i zarządzanie, psychologię czy ostatnio język chiński. Nie chcę być złośliwy, ale nawet znając język chiński, trzeba go używać do wymiany myśli i wiedzy na konkretny temat, jaki powinien być doskonale znany rozmawiającym.

Jak to więc było?

Otóż w wieku lat około dziesięciu dostałem w prezencie nowiutką książkę pod tytułem „Ty i elektryczność”. Przyznać się muszę, że było to na początku lat pięćdziesiątych, w tych to nieco zamierzchłych czasach, książki były ulubionym prezentem, zarówno przez obdarowujących, jak i obdarowywanych. Często bywały to książki używane, wyczytane już przez starszych kuzynów czy kuzynki. W moim przypadku taką wyczytaną, była na przykład przedwojenna książka nosząca tytuł „Mały piłsudczyk”, jaką odziedziczyłem po siostrze stryjecznej Krysi. W tych czasach termin kuzynka czy kuzyn zarezerwowany był dla dalszych krewnych, a córka brata ojca była właśnie siostrą stryjeczną.

Wracając do dość opasłego tomu, zwracającego się już w tytule do czytelnika per Ty, to stał się on ulubioną przeze mnie lekturą na długie lata i wywarł tak silny wpływ, że wspominam go, jako jedną z głównych przyczyn mojej, dużo późniejszej decyzji o wyborze zawodu.

Niestety los obszedł się z książką niezbyt łaskawie i zaginęła, prawdopodobnie padła ofiarą dość licznych przeprowadzek. Pamięć jednak o niej i nazwisku jej Autora przetrwała i przez wiele lat próbowałem kupić ją w licznych niegdyś antykwariatach. Dopiero jednak Internet i liczne aukcje antykwaryczne sprawiły, że udało mi się poszukiwaną książkę po wielu, wielu latach kupić i na nowo przeczytać.

Autorem książki „Ty i elektryczność” jest Niemiec, profesor Edward Rudolf Rhein, urodzony 23 sierpnia 1900 r. w mieście Königswinter w zachodniej części Niemiec, w kraju związkowym Nadrenia Północna Westfalia. Był wynalazcą, dziennikarzem, publicystą i autorem wielu powieści i książek popularnonaukowych.

W 1940 roku opublikował właśnie książkę „Du und die Elektrizität” (Ty i elektryczność). Na język polski książkę przetłumaczył Tadeusz Pierożyński. Została wydana po polsku w 1949 roku przez wrocławskie wydawnictwo „Dobra Książka”.

Edward Rhein był entuzjastą nie tylko elektryczności, ale i nowoczesnych mediów, takich jak radio, a później telewizja. W roku 1946 założył pierwsze w Niemczech (wówczas w brytyjskiej strefie okupacyjnej) czasopismo podające program radiowy „Hör Zu”, był jego naczelnym redaktorem do 1964 roku. W roku 1976 założył w Hamburgu Fundację Edwarda Rheina promującą technologie informacyjne. Fundacja przyznaje do dziś dnia nagrody za osiągnięcia w nauce, kulturze i sztuce. Oprócz corocznych nagród przyznawany jest wybitnym twórcom specjalny pierścień honorowy Edwarda Rheina.

Edward Rudolf Rhein zmarł 15 kwietnia 1993 roku w Cannes.

We wstępie do książki „Ty i elektryczność” Autor pisze:

„(...)Ta książka jest wyznaniem wielkiej miłości, która zaczęła się w mojej najwcześniejszej młodości i stawiała się z każdym dniem coraz głębsza, miłości dla elektryczności. Dlatego mogła ona być napisana na chłodno w ciągu kilkumiesięcznej pracy przy biurku. Musiała ona być sprawozdaniem z osobistych przeżyć... i faktycznie została ona przeżyta, od pierwszego do ostatniego słowa.

O tych to przeżyciach chciałem na jawie radośnie marzyć. Miała to być książka obserwacji i podziwu, książka entuzjastycznej radości z powodu postępu, książka dla ludzi cieszących się myślą o przyszłości.

Naturalnie, jako zakochany nie jestem obiektywny; widzę rzeczy tylko własnymi oczyma i przedstawiam je we własny sposób. Ale kto widzi rzeczy takimi, jakimi są w rzeczywistości? Niebo nad nami nie jest naprawdę błękitne, a soczysta czerwień róż jest tylko złudzeniem. Czy może to kogoś napawać goryczą?

Cały świat jest ciągle jeszcze pełen niewyjaśnionych zagadek. Świat elektrotechniki niemniej.

Jakżeż wspaniale, że tak jest! Są jeszcze ciemne, zapomniane przez świat lasy, w których można marzyć. Jeszcze żyje romantyka... bo w naszych piersiach biją jeszcze serca!”

W całej książce, której nie sposób streścić, jako że liczy ponad 500 stron zawarta jest ogromna ilość informacji na temat elektrotechniki. Autor potrafił połączyć głęboką wiedzę techniczną z fantazją poety. Wiedzą na temat szeroko pojętej elektryczności umie, w sposób niesłychanie umiejętny, podzielić się z czytelnikami, nawet tymi najmniej przygotowanymi. Pomocne są w tym także rysunki ilustrujące, często w zabawny sposób, tekst. Autor stawia również wiele pytań, nieraz nawet naiwnych, pytań, jakie mogą się jednak nasunąć przy poznawaniu omawianych zagadnień i odpowiada na nie obrazowo i przekonująco.

Jeśli chcemy, aby w przyszłości nie zabrakło polskich inżynierów, nie tylko o specjalnościach elektrycznych, to wydaje się niezbędne, aby udostępnić już najmłodszym pokoleniom, oprócz wiedzy szkolnej także różnorodne przekazy medialne, zarówno elektroniczne, jak i tradycyjne, które przygotowywane będą przez ludzi, którzy nie tylko kochają technikę i swój zawód, ale potrafią przekazać te swoje pasje w sposób rzetelny, ale i popularny i przystępny, bez straszenia najmłodszych trudnościami, wyższą matematyką czy skomplikowanymi zależnościami fizycznymi.